

Kázání Marka Vanči z 3. července 2011 v Chotěboři a Krucemburku

Kázání Marka Vanči z 3. července 2011 v Chotěboři a Krucemburku

I. čtení: Mk 10, 17-22 a Mk 12, 28-34

II. čtení: Mk 12, 34

Milé sestry a milí bratři,

když tato slova Pána Ježíše vyjmemme ze souvislosti přečteného oddílu, znějí nám jako velmi příjemná: " Nejsi daleko od Božího království ". Můžeme je však beze všeho vztáhnout i na sebe? Mohou platit i o nás? Řekl by nám je Ježíš, kdyby nás potkal? Jistě není pochyb, že přicházíme mnozí pravidelně do shromáždění, že máme zájem o věci Božího království, také se tady vždycky společně modlíme: " Přijď království tvé ". Ale můžeme o sobě říci, že nejsme daleko od Božího království?

Pán Ježíš to pověděl v rozhovoru s jedním židovským zákoníkem, který se velmi zajímal o to, co Ježíš říkal a učil. Dokonce Ježíše pochválil jako dobrého učitele, jako mistra poslaného od Hospodina: " Správně, mistře, podle pravdy jsi řekl ". Z našeho pohledu to zní až komicky, když jakýsi zákoník chválí Božího Syna, že dobře vykládá Boží zákon. Ježíš se ale neurazil, neztrapnil onoho muže a na jeho vyznání mu odpověděl: " Nejsi daleko od Božího království ". Byla to odpověď člověku, který upřímně hledal Boží pravdu, který snad i tušil v Ježíši Kristu blízkost Božího království. Ale neměl víru v Ježíše Krista. Nerozpoznal v něm ještě svého Mesiáše. Zdá se, že byl blízko, ale ještě to nebylo úplně to pravé. Podobně nadějně to vypadalo s mladým mužem z druhého příběhu. Četli jsme příběh o bohatém muži, který dodržoval Boží přikázání od mala, ale když ho Ježíš pozval k plné účasti na Božím království, ukázalo se, že to v tu chvíli bylo nad jeho síly, že ještě nemohl Ježíše plně přijmout. Nedokázal se vzdát své hmotné závislosti a nastoupit cestu za " pokladem v nebi ". Svěsil hlavu a odešel, neboť měl mnoho majetku.

Není to, bratři a sestry, vlastně obraz naší doby, prototyp vztahu dnešních lidí k Božím království? Naše společnost je hmotně a prospěchářsky orientována. Středem všeho jsou peníze a majetek. A taky konexe. Mít se dobře a lépe je motorem většiny lidí. Většina lidí si myslí, že Boha nepotřebuje. A tak se ptáme, kam to povede, jaké budou příští generace. A zase, na druhé straně, když se podíváme jeden na druhého a na to, jak to s námi vypadá, můžeme se jako křesťané vůbec pohoršovat nad tímto stavem a druhé soudit? Jsme natolik jiní? Znáám mnoho lidí v církvi, kteří by si pro korunu nechali vrtat koleno a na peníze jsou nekřesťansky opatrní! Jsme na tom ve vztahu k hodnotám Božího království zásadně lépe? Je pro nás opravdu BK na prvním místě v životě? Nemělo by nám slovo Pána Ježíše znít spíše jako závažná otázka s velkým otazníkem na konci? Nejsi náhodou už dost daleko od Božího království? Vzdálen víc, než si myslíš?

O tom, jak jsme daleko, či blízko lze jistě mluvit, ale věrohodným ukazatelem je nám jen Ježíšovo slovo: " Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost " /Mt 6,33/. A tady si musíme uvědomit, zda je pro nás hledání Božího království tím nejdůležitějším v životě. Zda se po něm ptáme a sháníme. A tu shledáváme zásadní rozdíl mezi teorií a praxí. Ale podívejme se znovu na postavu zákoníka. Dostal se ve známosti Božích věcí docela daleko. Zná Písmo, ale jeho problémem je, že zůstává při teoretických znalostech. V otázce největšího přikázání s Ježíšem úplně souhlasí. Dovede dokonce připomenout výroky starozákonních proroků /Oz 6,6-8/ a dovodit z nich, že " milovat Boha z celého srdce i síly... ..je víc, než přinášet Bohu oběti a dary. " Pán Ježíš ho kvalifikuje však jen oním " nejsi daleko ". Jakoby mu chtěl naznačit, že teoretická znalost nestačí. Do Božího království je třeba se prakticky zapojit, namáhat se a obětovat se. To ale ten zákoník nedělal. Je známo, že to byli vynikající znalci bible, ale zůstávali teoretiky. Je to pro nás vždy znovu a znovu nepříjemný problém. Nezůstáváme i my často jen u teoretické znalosti Ježíšova učení, bez ochoty praktického následování? Nevztahuje se i na nás Izajášova výtka: " Lid tento ústy svými mne ctí, ale srdcem svým je daleko ode mne? " / Iz 29,13/. Jak je to s naší praxí, s projevy lásky, hmotné obětavosti i služby?

Ten druhý muž, bohatý mladík, byl praktickým horlitem pro Boží zákon. Až s hrdostí Ježíšovi řekl, že to vše dodržoval už od mládí. Usiloval o poslušný život podle Božích přikázání. Ježíš na něj

Kázání Marka Vanči z 3. července 2011 v Chotěboři a Krucemburku

s láskou pohleděl a pozval jej k plnému vstupu do svého království. Řekl mu, ať rozdává vše co má, a dá to chudým. Podrobuje ho praktické zkoušce. Vzdej se věcí, na kterých lpíš a cele mne následuj. Jinde v evangeliu zazní - zapři sám sebe, svou sobeckou přirozenost.

Zachovali bychom se jinak, než ten bohatý muž? Asi sotva. Ježíš to vzápětí komentoval slovy, že bohatí těžko vejdou do Božího království. Rozumějme dobře - tím bohatstvím není jen majetek a tučné konto. Jde o všechno, čemu v životě dáváme přednost a na čem zvláště lpíme. A to může být práce, rodina, děti, ale také různé záliby, kultura, sport apod. Zkoumejme sami u sebe, čemu všemu dáváme přednost před Božím královstvím.

Nejde o to všeho se zbavit a nic nemít, jde o to hledat Boží království, vzít na sebe jeho způsoby a normy a zapírat sebe sama. Kdo to ale vůbec dokáže? Obstojí někdo z lidí, splní někdo Ježíšovy požadavky? Ale nebojme se, Ježíš nebyl tyran, který by nám házel klacky pod nohy a chtěl by nás dostat v naší nedokonalosti. Hned na to říká svým učedníkům, že člověk sám od sebe dojit Božího království nemůže. Asi jako velbloud nemůže projít uchem jehly. A když se nad tím učedníci vyděsí, Ježíš jim řekne: " U lidí je to nemožné, ale ne u Boha, vždyť u Boha je možné všechno." Tento dovětek nám otevírá naději. Na cestě k Božím království nejsme bez pomoci. Je nám Ježíšem všem otevřeno, připraveno. Nejsme odkázáni sami na sebe. Pokud jsme opravdu věřící v Ježíše Krista, pak nejsme daleko od Božího království. S Bohem se mu neustále přibližujeme. Bez Boha se mu vzdalujeme. Proto záleží na našem ochotném následování, na naší odhodlanosti, na naší důvěře. Nejblíže jsem mu tehdy, když s úžasem zjistím, že i pro mě platí Ježíšovo pozvání, když uvěřím, že i za mne Ježíš umřel a pro mě vstal z mrtvých, když přijmu, že celé Boží dílo má smysl a platí i pro mne, ačkoliv jsem hříšný. Toto úžasné zjištění a naprosté odevzdání se do Boží moci a do Božího vedení je dobrým vykročením směrem k Božím království.

Amen